

Gidişine Sustum

— ozgur-havuz · 19 Şubat 2010

Sol yanımın sensizlikte kıvrandığı vakitti,
Ayrılık vedasının dudaklarından döküldüğü an...
Sensiz bir rüyadan uyanmaktı bu,
Mutluluğun kapalı bir kapı ardında son bulması sanki...

Sana gelen her yolda kendimi kaybediyorum sevgili,
Biliyorum sen yabancı bir tenin çatlaklarında adımları bile hatırlamıyorsun...
Misafiri oldun her daim bu yalnızlığımın,
Sen gittin,
Yalnızlığım kucak dolusu umutsuzluklarla sarıldı bana...

Devrik cümlelerle beni sevdiğini söylerken belliydi gideceğin,
Coğrafyası bozuk bu kıyı kentinden,
Sen gittin umutlarım kirlendi,
Biraz içim acıdı...
Kapalı kapılar ardında seni beklemekten başka bir çare kalmamıştı parmaklarımın arasında,
Gözyaşlarım içimde ki derin bir acıyı büyütürken,
Yine sen vardın aklımda...

Sen kadar yabancıyım artık bu kentte,
Hüznüm gri bir yalnızlığın ellerinde...
Gecikmiş bir ask için kendini şehrin göbeğinde,
Defalarca öldürmenin adı sayıklanıyor kulaklarımda,
Ya sen erken gittin benden,
Ya da ölüm çok geç kaldı...

Söylesene,
Gözlerime sürdüğün ayrılıklarla kaç kent uzağıma gittin,
Şimdi kelimeler bile suskun gidişine...